

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699401487200/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

NIENDE SCENE.

Klint. En Skomager træder ind.

SKOMAGER. Ærbødigst god Aften!

KLINT. God Aften! Hvem er det?

SKOMAGER. Ach, jeg er en stakkels gammel Skomager.

KLINT. Skomager? Hvis De vil rykke, kan det ikke nytte noget, for nu skal jeg ud.

SKOMAGER. Ach Gud hjælpe mig! hvad skulde jeg rykke? Nej, jeg bliver selv rykket, jeg bliver pint og plaget.

KLINT. Mener De da, at jeg kan betale Deres Gjæld?

SKOMAGER. Ach nej – jeg vil bare falde paa mine Knæ i den ærbødigste Respekt og Underdanighed og bede Herren om et Asyl, om en Tilflugt.

KLINT. Tilflugt?

SKOMAGER. Ach ja – bare en lille Smule Tilflugt for en stakkels Skomager, der bliver forfulgt og pint og plaget og flaaet og sønderrevet fra øverst til nederst af graadige Ulve.

KLINT. Hvem er det da, der forfølger Dem?

SKOMAGER. Hvis Herren vil kigge ud ad Vinduet, da staar han vist nede i Porten endnu, thi der løb jeg fra ham, fordi jeg stolede paa Ungdommens Barmhertighed.

KLINT *aabner Vinduet*. Ja der staar jo ganske rigtig een nede i Porten. Nu vender han sig – Lygteskjæret falder paa hans Ansigt. – Men hvad! det er jo Tuborg! min Ven, Digteren Tuborg.

SKOMAGER. Ja vist – for det er netop ham, jeg løber for.